

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK X.

ČÍSLO 4

APRÍL 2002

Svätý Otec trpí s Kristom - Navštívil nás misionár
Témy na stretnutia FSSp - Krížová cesta skautov

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 2. 2002 DO 10. 3. 2002

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Farnosť PD - Mesto:

Miroslav Mikuška
Adam Turza
Martin Špilaj
Alexandra Ivanová
Roland Danko
Roman Žiško
Soňa Soliarová
Dominik Priehoda

Eva Vidová

Barbora Porměšilová

Vanesa Nováková

Tomáš Pavlovič

Farnosť PD - Zapotôčky:

Caroline Sajterová

Jakub Oravec

Bianka Kabatiarová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť Prievidza - Mesto:**

Miroslav Kebísek a Zdenka Murárová
Marek Košíček a Andrea Šulová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Jozefína Ďurčeková 73 r.
Mária Čapkovičová 82 r.
Ladislav Magenheim 63 r.
Mária Kašparová 80 r.
Mária Haroníková 87 r.
Eva Mäsiarová 92 r.
ThDr. Kamil Mečiar 89 r.
Marián Čaládik 49 r.

Emília Čaládiková 40 r.
Marán Čaládik 19 r.
Emília Borchová 63 r.
Mária Ďurčányová 69 r.
Vojtech Baláž 68 r.
Marie Kovalíková 80 r.
Ladislav Turčáni 48 r.
Pavel Hanuska 57 r.

*Odpočínutie večné daj
dušiam, Pane ...*

Svätý Otec trpí s Kristom.

Foto zo synody 11.10.1969

Slávu a radosť z osláv zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša zakalili tragické udalosti na blízkom východe. Dotýkajú sa každého človeka, kresťana zvlášť. Čo asi prežíva Svätý Otec Ján Pavol II. vo svojom srdci? Jeho život i utrpenie sú úzko späté s Kristovým krížom.

„Kto verí v ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Ježiša, nesie kríž s hrdosťou ako istý dôkaz, že Boh je láska.“ (Z homílie Sv. Otca z Kvetnej nedele na Nám. Sv. Petra - KN č. 14)

U tohto milovaného božieho služobníka sa slová o kríži naplňujú až po okraj, dokonca na hranicu ľudských možností. Telesné kríže fyzického utrpenia si nosí so sebou stále. V niektorých chvíľach sa niekomu môže

zdať, že ho už - už premôžu, ale úzke spojenie s Darcom kríža prináša silu niest' ho. S hrdosťou nosí symbolický kovový kríž, akoby mu prirástol k rukám. I tu vidno postupnosť a návod na nesenie krížov.

Pred tým bolo možné vidieť Karola Wojtylu, ešte ako kardinála s pohľadom upretým na kríž. Potom ho často s úsmevom predkladá pred svoju tvár, čím sa osoba pápeža dostáva na miesto, ktorú jej Ježiš určil. Prvý Ho nasleduje v učení, utrpení ale hlavne v láske. Počas jeho cesty do Nicaragui slúžil 4. 3. 1983 na Námestí 19. júla sv. omšu. Námestie bolo vyzdobené červenými zástavami, na oltári nestál žiadny kríž, ale pred oltárom boli veľké plagáty ôsmych „hrdinov“ revolúcie. Ján Pavol II. pristúpil k oltáru a prv než ho pobozkal, sňal svoj kríž a položil ho na oltár. Obeta kríža Pána Ježiša vykupuje. Obety našich krížov, prinášaných na oltár Boh miluje a posväcuje. Ďalšie „štádium“ nesenia kríža Svätým Otcem je opora. Opiera sa oň v ťažkých chvíľach a dáva nám tak príklad, čím má kríž pre nás byť. Pevným bodom najužšieho spojenia s Bohom tu na zemi. Pre Jána Pavla II. sa stali jeho bolesti a utrpenia - jeho kríže - pevnými bodmi spojenia s nebeským Otcem. V tomto neochvejnom spojení je jeho zdroj sily pre dnešné dni, keď sa hromadia útoky na Cirkev i osobu pápeža.

Január 1979

Ján Pavol II.
V hlbokej modlitbe (1979)

„Pravú silu človeka vidno vo vernosti, s akou je schopný vydať svedectvo o pravde tým, že odporuje lichoteniu i vyhrážkam, nepochopeniu i vydieraniu, ba dokonca tvrdému a neúprosnému prenasledovaniu. Toto je cesta, na ktorú nás volá Vykupiteľ nasledovať ho.“

(Zo spomínanej homílie 24.3.2002)

Sr. Bernadeta Pánčiová z Kongregácie milosrdných sestier sv. Vincenta (sr. Satmárky), duchovná matka Rodiny Nepoškvrnenej, nazývaná tiež Slovenská matka Tereza nám poskytla osobné fotografie a zápisky, za čo jej zo srdca ďakujeme.

CELÝ TVOJ zaspieval svetu Ján Pavol II.

A ja som v šesťdesiatke opakovala verš druhý: CELÁ TVOJA!

A povedať som to chcela, kde patrónka moja svätá videla Ťa.

A pritiahla pohľad zo štyroch strán sveta na Teba, MÁRIA.

14. NOVEMBER 1984 - AUDIENCIA U SVÄTÉHO OTCA:

Keď námestník Kristov prišiel ku mne, zľahka mi podal ruku, všetko so mnou ostalo uchvátené. Potom mi dal krížik na čelo... A vtedy - tak z duše som mu povedala: „*Svätý Otče, modlíme sa za Vás. Pozdravujú Vás chorí, rehoľné sestry i tie najmladšie.*“ vtedy on prekvapený pohodil hlavou a spýtal sa: „*A sú?*“ „*Pravdaže!*“ odpovedala som „*A modlia sa celkom zvlášť za Vás.*“ „*A ja za ne. Povedzte im to.*“ a šiel k chorým. Fotografia na titulnej strane je z osobnej audiencie sr. Bernadety 15. novembra 1984

Spracovala M. Melicherčíková

Prečo si pápeži menia meno

Pápež si po svojom zvolení mení svoje meno. Je to jedna z prvých otázok, ktoré nový pápež po zvolení dostane: „Aké meno si volíš?“ Odkiaľ sa vzala táto tradícia? Zmena mena je starým zvykom, ktorým nachádzame už v Starom zákone. Ak Boh niekoho vyvolil na mimoriadnu úlohu, zároveň mu zmenil i meno. Znamenalo to úplné odovzdanie sa novej úlohe, ktorú pre neho Boh pripravil. Spomeňme si len na Abrama a jeho ženu Sarai, ktorí dostali nové mená - Abrahám a Sára. I nový pápež si teda mení meno, lebo dostal od Boha nové poslanie. To je jedna stránka nášho zamyslenia. Aby však pochopili i praktický zmysel zmeny mena, musíme zísť do roku 533, keď bol za pápeža

rozhodol zmeniť. Vybral si meno Ján. Okolo roku tisíc bola zmena niečím prirodzeným. V roku 1009, keď bol za pápeža zvolený Pietro Buccaporca, zmenil si svoje meno, lebo sa cítil nehodným nosiť meno prvého pápeža - sv. Petra. Nové meno si každý pápež volí sám, podľa vlastných kritérií. Väčšinou však ide o želanie nasledovať v diele z predchádzajúcich pápežov. Kardinál Wojtyła si v roku 1978 zvolil meno Ján - Pavol II., nakoľko sa rozhodol pokračovať v započatom diele uskutočňovania II. Vatikánskeho koncilu. Zvolil si teda meno po Jánovi XXIII. a Pavlovi VI. Keďže podobné želanie mal pred ním i Ján Pavol I., ktorý bol pápežom len 33 dní, za meno pribudlo číslo II.

Aké sú najčastejšie mená pápežov? Ján - 23x, Gregor - 16x, Benedikt - 14x, Klement - 14x, Inocent - 13x, Lev - 13x a Pius - 12x.

Jozef Kováčik: Spod Petrovej kupoly (AVE 11/2001)

Prelát Edward Zacher, farár a učiteľ Karola Wojtyły cituje zápis z matriky:

„16. 10. 1978 je zvolený za pápeža.

Jeho meno: Ján Pavol II.“

DNES NA SLOVIČKO S ING. IGNACOM KOLEKOM, RIADITEĽOM VYDAVATEĽSTVA LÚČ

**V Prievidzi sa otvorila ôsma predajňa vydavateľstva LÚČ na Slovensku.
V Bratislave sú dve predajne, v Nitre, Žiline, Martine, v Piešťanoch
a v Michalovciach po jednej.**

Pri príležitosti otvorenia predajne sa riaditeľ vydavateľského družstva LÚČ Ing. Ignác Kolek vyslovil: „*Teší nás váš veľký záujem o otvorenie predajne. Dovoľte, aby som najprv poďakoval sestričke Daniele, terajšej provinciálnej predstavenej FDC a našej pani vedúcej Márii Melicherčíkovej. Keď sme boli sem pozvaní, ponúkli nám možnosť otvoriť predajňu kníh. Dozvedeli sme sa, že sa už na tento úmysel dlhšie aj modlia. Preto veríme, že Pán Boh toto dielo požehná. Ďakujeme za úžasný začiatok otvorenia predajne a my sa preto budeme vytrvalo snažiť ponúkať naše kvalitné knihy a služby.*“

Pri posvätení novej predajne 3.3. 2002 dp. dekan Ján Bednár povedal: „*Prišli k nám dobré knihy. Nech je táto predajňa ako oáza a nech sa z nej šíri dobrá kvalitná literatúra do našej farnosti a širokého okolia ako prameň živej vody.*“

Pri tejto príležitosti P. ThLic. Pavol Kollár, rektor kolégia piaristov povedal: „*Chcel by som pripomenúť, že mať náboženskú literatúru ešte pred dvanástimi rokmi bola vzácná vec. Aj v dávnejšej dobe vychádzali občas na Slovensku náboženské knihy, ale po roku 1989 sa tu etablovali viaceré vydavateľstvá a medzi najpružnejšie patrí práve vydavateľské družstvo LÚČ. Dôkazom toho je i vydanie Lexikónu kňazských osobností Slovenska.*“

Šéfredaktorka vydavateľstva LÚČ pani Ing. Anka Kolková nás oboznámila s faktami, týkajúcimi sa vydavateľstva:

„*Od roku 1990 vydalo naše vydavateľstvo 360 titulov kníh, zaradených do desiatich edícií. Naším hlavným autorom je otec kardinál J. Ch. Korec, ktorému sme vydali 32 titulov, čo nás veľmi teší. Dá sa povedať, že je duchovným otcom tohto diela a všetkých pracovníkov. Týmto dňom zahŕňa aj Prievidzu do svojich modlitieb. Naša práca je skôr apoštolská a obchod je nevyhnutný pre to, aby apoštolská práca mohla úspešne napredovať a knihy sa dostali až k vám. Budeme sa snažiť, aby vás naše tituly zaujali a boli na potechu, povzbudenie, posilu aj zábavu.*“

Pán Ing. Kolek, aká ja vaša pôvodná profesia?

Som elektroinžinier a manželka je farmaceutka.

Foto: zľava M. Melicherčíková, Ing. I. Kolek
a K. Tomovičová pri „spúšťaní“ pokladne.

Kedy sa začala písať história vzniku LÚČa?

V decembri roku 1989, keď sme boli na návšteve u terajšieho otca kardinála Jána Chryzostoma Korca, kde nám predstrel ponuku, či sme schopní sa pustiť do vydavateľskej činnosti. Pre nás to bola výzva i neistota, ale vďaka jeho dôvere a veľkej Božej pomoci sme sa na to odhodlali. Vydavateľské družstvo LÚČ bolo úradne zaregistrované v marci 1990 a vďaka Bohu funguje dvanásť rok.

Kol'ko zamestnancov má vydavateľstvo?

Začínali sme iba tak po domácky „na kolene“. Prvé knihy sa balili u nás v byte a neskôr sme našli ďalších spolupracovníkov.

Dnes LÚČ nie je iba vydavateľstvo, ale pridala sa polygrafická práca, malopredaj i veľkopredaj. Všetkých zainteresovaných je nás 38 spolupracovníkov, pracujúcich pod hlavičkou LÚČ.

Z čoho vznikol názov LÚČ ?

Nie je to skratka. Je to skôr významovo naplnené slovo, lebo v dobe, kedy vznikal, bolo všetko neisté a „tmavé“, preto sme mysleli na význam slova lúč - nositeľ svetla.

Čo bolo rozhodujúce pre otvorenie predajne v Prievidzi?

Našou hlavnou náplňou nie je obchodná činnosť. Skôr plníme želania, alebo túžby niekoho, kto nás osloví. Tak, ako som už spomínal - keď sa tu za to intenzívne modlili a ponúkli priestor aj nadšenie, súhlasili sme.

Za milý rozhovor srdečne ďakuje Anka.

Požehnávanie predajne: Ján Bednár, dekan, P. ThLic. Pavol Kollár, SchP, Maroš Milo, kaplán a veriaci.

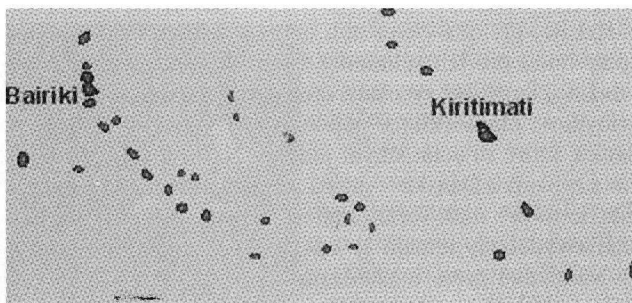
NETWORK SLOVAKIA

V Žiline sa 9. 3. 2002 v Saleziánskom dome konalo Členské zhromaždenie Network Slovakia, ktoré pokračovalo až do 16. hod poobede v nedeľu prednáškami odborníkov v oblasti grafiky a písania novinárskych článkov. Riadni členovia Networku si zvolili nové vedenie na ďalšie obdobie dvoch rokov. Predsedkyňou sa stala Terézia Kolková (SITA), podpredsedom Rastislav Hamráček (Svetlo), členmi Michal Dyttert (STV) a dp. Juraj Sedláček (Svetlo). Podporných členov (nad 35 rokov) bude zastupovať Mária Sabolová (Čajka).

Za redakciu Bartolomeja sa Členského zhromaždenia a seminára zúčastnili Mária Melicherčíková a Anna Gálová.

Na fotografii zľava: J. Sedláček, M. Dyttert, S. Kontúr, A. Kolková a T. Kolková

Kiribatská republika

Rozloha: 712 km²

Počet obyvateľov: 81 000

Hlavné mesto: Bairiki
(29 000 obyvateľov)

Úradný jazyk: angličtina, kiribatčina

Náboženstvo: katolícke

Mena: Austrálsky dolár
(AUD) = 100 centov

HISTÓRIA

Prvá zmienka o ostrovoch pochádza od španielskych moreplavcov zo začiatku 17. stor. Kiribati však pomenoval na začiatku 19. stor. až ruský učenec A. I. Krusenstern. Spoločne s Lagunovými ostrovmi boli na prelome 19. a 20. stor. súčasťou britského protektorátu, potom britskou korunnou kolóniou. Po 1. svetovej vojne tvorili ešte s ďalšími ostrovmi súčasť Britskej západnej Oceánie. Po získaní vnútornej samostatnosti boli v roku 1979 vyhlásení za nezávislú republiku Kiribati v rámci Commonwealthu.

Z internetu spracoval : Bohumil Svítok

Pozvanie prijal vzácny hosť

„Milý Bože, daj ma tam, kde by som Ti najlepšie slúžil.“

Dňa 13. marca tohto roku prijala naša farnosť vzácnu, nie každodennú návštevu. Spoluúčasťou na sv. omši vo farskom kostole a po nej živým svedectvom a dialógom nás povzbudil v našej misionárskej horlivosti

páter Jozef Hegglin, MSC. Tento 55 - ročný misionár, pôvodom Švajčiar, je členom Misijnej kongregácie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.

V rozprávaní o svojom misionárskom živote sa sústredil na obdobie, ktoré prežil na súostroví Kiribati v Tichom oceáne a kde pobudol 15 rokov. Pre lepšiu predstavivosť svoje slová páter doplnal diapozitívmi. So svojou matkou sa už 2-3 ročný zvykol modliť nasledovnú modlitbu: „Milý Bože, daj ma tam, kde by som Ti najlepšie slúžil.“ Už 5 ročný cítil v sebe volanie a túžil sa stať kňazom, no chcel zostať v rodnom Švajčiarsku. Ako kňaz, však chcel odísť na Kiribati a preto sa stal rehoľníkom. „Pre rodičov to bolo veľmi ťažké, ale navštívili ma na Kiribati po troch mesiacoch, videli ako sa tam žije a akí sú tam dobrí ľudia.“ Cesta na ostrovy je veľmi dlhá, najprv absolvoval 35 hodinový let do Austrálie a potom 7 týždňovú plavbu loďou. Hlavný z ostrovov, Tarava, je len 300 - 400 m široký, žije na ňom okolo 2 500 obyvateľov. Najvyšší vrch meria 3 m.

Na domorodcov páter spomína ako na veľmi srdečných, ktorí sa veľa smejú – v žiadnej inej krajine nevidel tak veselých ľudí. Títo mikronézania, žijúci uprostred vody, nie sú čiernej ani bielej pleti. Svoje obydlia stavajú bez stien, pretože v ich rovníkovej krajine je po celý rok okolo 30 °C aj v noci. Každá rodina vlastní malé kánoe – ich každodennou obživou sú okrem ryže len ryby. Rybolov je však pre nich zároveň veľmi nebezpeč-

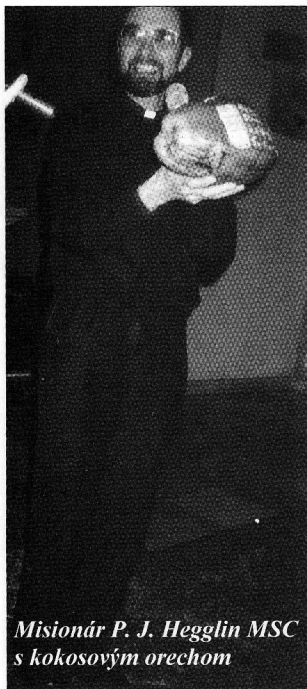

ným – veľa ľudí sa už na mori stratilo, pretože vietor tam takmer nefúka. Búrky nepoznajú. Najdôležitejšou vecou, potrebnou pre ich súkromný život, je kokosová palma – slúži jednak ako zdroj nápoja, dužiny, ktorú po vysekaní orechov predávajú, ale hlavne ako materiál na laná, stavbu príbytkov, člnov (klince nepoužívajú). Ďalší zdroj obživy predstavujú banány a korene taroku, ktoré sú sviatočným jedlom. Na trhu si môžu obohatiť svoj jedálňiček konzervami a rybami z Dánska – raz za mesiac prichádza na ostrov veľká loď s tovarom z Austrálie. Je to pre nich veľká udalosť, všetci sa tam prídu pozrieť. Hoci sú domorodí obyvatelia vzdelaní, nemajú sa kde uplatniť, pretože na ostrovoch je veľká nezamestnanosť. Nezriedka preto odchádzajú z vlasti. Na ostrov zvyknú „zablúdiť“ aj turisti, asi 5 - 7 za týždeň. V súčasnosti na ostrov premáva 2 krát týždenne lietadlo. Z Austrálie trvá let 7 hodín. Páter Hegglin rozprával i o viere obyvateľov Kiribati. Tá, ako sa vyjadril, neprišla na ostrov s tovarom. Priniesli ju samotní obyvatelia zo svojich ciest za prácou na Tahiti asi v roku 1860. Tam sa mnohí stali katolikmi. Dva biskupom vybrané laické páry sa potom vrátili na Kiribati s Katechizmom, preloženým do ich jazyka (používajú 30 hlások) a niekoľkými modlitbami. Dovtedy boli domorodci prívržencami animizmu a ešte i dnes sa dajú nájsť miesta, kde si uctievali duchov. Laiici kázali, pripravovali ľudí na krst a krstili ich. V nedeľu ráno zvykli vždy vyjsť na pobrežie, pretože vo vzdialenosti 6 000 km odtiaľ sa slúžila sv. omša. Prejavovali tak duchovnú účasť na nej. No toto všetko už nestačilo pokrývať ich hlad po Bohu a preto trikrát napísali list biskupovi na Tahiti, v ktorom ho požiadať aby im poslal kňaza. Biskup potom postúpil žiadosť vtedajšiemu pápežovi a ten sa s dôverou obrátil na otca Julesa Chevaliera, zakladateľa rehole, do ktorej patrí i páter Jozef. Cesta kňazov z Francúzska do Kiribati trvala 1,5 roka a prvú sv. omšu slúžili ešte na člne. Príchod na ostrovy bol pre nich veľkým prekvapením – čakalo ich 600 pokrstených katolíkov, 600 katechumenov,

spolu s ôsmimi kostolmi s bohostánkami, pripravenými pre Eucharistiu. Zaujímavosťou je, že kostoly i katedrála nemajú lavice, pretože ľudia sú zvyknutí sedieť a stolovať na zemi. O sto rokov neskôr zažili veriaci veľkú oslavu, na ktorej za účasti biskupov z celého Pacifiku a apoštolských delegátov z Ríma pokrstil jeden z katechétov štyroch katechumenov. O niekoľko rokov boli svedkami konsekrácie prvého biskupa v Kiribati. Ako oltár symbolicky poslúžilo pri tejto príležitosti kánoe nového otca biskupa. Za účasti biskupa a kardinála z Pacifiku sa tu zhromaždili tisíce ľudí, tancujúcich detí. Aj napriek tomu, že dnes už má cirkev v Kiribati vlastného biskupa a katedrálu, žije vďa-ka práci katechétov – zosobášených párov. Páter Hegglin pracoval 10 rokov práve v miestnom streisku pre prípravu katechétov. Okrem toho, že učia katechizmus, manželky vedú stretnutia so ženami

*Dp. Ján Bednár, dekan predstavuje a víta vo farnosti
vzácného misionára P. Jozefa Hegglina MSC*

*Misionár P. J. Hegglin MSC
s kokosovým orechom*

a muži pochovávajú mŕtvych. Priemerný vek, ktorého sa dožívajú, je okolo 50 rokov. Kňazov je tu nedostatok, no situáciu sa snažia zlepšiť svojou prítomnosťou a službou rehoľné sestry.

V závere svojho často vtipom sršiaceho rozprávania nám páter Jozef Hegglin, MSC ešte porozprával príhody o tom, ako prekvapivo strávil svoje prvé Vianoce na ostrove a o obrátení obyvateľov dediny, ktorá si ešte zachovala praktiky animizmu. Dôkazom jeho zmyslu pre humor je i kokosový orech, ktorý nám priniesol ukázať. Je na ňom vyrytá adresa, nalepené poštové známky a preto nebol problém, aby orech absolvoval ročnú púť domov, do Švajčiarska. Páter zdôraznil, že ako misionár veľmi často cíti prítomnosť a blízkosť Boha. Na otázku, či sa môže každý stať misionárom, odpovedal: „*Ak Boh volá, nech nikto nemá strach. Ak je to Božia vôľa, život sa stáva zaujímavý. Neviete, kde vás Pán Boh vedie, ste v úplnej odovzdanosti Bohu.*“

Stretnutie s týmto nevšedným hosťom sme ukončili spoločne modlitbou „Otče náš“ a piesňou v jazyku Kiribati, ktorú nás naučil. Záverečnými modlitbami za všetkých misionárov a misijné diela vo svete sme vyjadrili Pánovi vďaku za prežitý večer.

Ďakujeme pátrovi Hegglinovi za to, že prijal pozvanie Klubu priateľov misií v Prievidzi. Páter bol príjemne prekvapený a dojatý veľkou účasťou a záujmom o misie. V jeho mene tiež vyslovujeme úprimné „Pán Boh zaplať“ za veľkú štedrosť našim veriacim, ktorú preukázali pri finančnej zbierke na tomto stretnutí.

Za KPM A. P.

Stretnutia Klubu priateľov misií (KPM) naďalej pokračujú, najbližšie sa bude konať **8. apríla 2002 o 18⁴⁵ hod. v TRNKE**, po skončení sv. omše vo farskom kostole.

Príď aj Ty medzi nás rozšíriť rady priateľov misií a podporiť misijné diela vo svete.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA APRÍL

Všeobecný: Aby dnes, v čase mnohých prudkých zmien vo svete, uznávala sa dôležitosť rodiny ako kolísky života a školy viery i pravých hodnôt.

Misijný: Aby cirkevné spoločenstvá, povzbudené hrdinským svedectvom mučeníkov našich čias, s novou odvahou ohlasovali Ježiša Krista, Vykupiteľa človeka.

Úmysel KBS: Za spasiteľné prijímanie sviatostí, najmä sviatosti zmierenia a Eucharistie, aby sme boli schopní milovať Boha a ľudí.

Milé deti!

Po Veľkej noci som dostala od dobrého kamaráta cez internet upozornenie, že sa svetom šíri nákazlivý vírus. Môže ho dostať hocikto a na jeho rozšírenie stačí aj jedna „nakazená“ osoba. Vírus sa volá **SMIECH**.

Smiech je krásny výkon ľudskej tváre, vytváraný pomocou veľkého množstva svalov. Smiech je ešte aj zdravý, lebo núti náš organizmus zapojiť svalstvo na krku a na bruchu, až to občas bolí. Pritom pracujú i vnútorné orgány, hlavne pľúca, ktoré musia prečerpať viac vzduchu, hlbšie dýchať a tým prekrvujú celé naše telo. Preto sa s radosťou smejme, veselme, veď smiech nám daroval Pán Boh nato, aby sme boli veselej mysle a nie stále zachmúrení. Zasmiať sa na sebe je umenie, ale veľa ľudí sa ho ešte musí učiť. Ak sa to naučíme, svoje chyby potom vnímame bez urážok a hnevu, ktorý ubližuje nielen nám, ale i našim blízkym.

Môže sa však stať, že zažijete smiech, z ktorého vás bude bolieť duša. Volá sa výsmech. Ako proti nemu bojovať? Nieкто vám možno poradí, aby ste použili zbrane nepriateľa. Lenže keď chytíte do ruky zbraň, je tu vojna. Jednoduchšie (ale asi nie ľahšie) bude potom odzbrojiť „nepriateľa“ svojím pokojom a láskou. Darcom týchto vlastností je Boh, preto si ich nijakým človekom nedajte vziať. Usmievajte sa viac na svoje okolie a uvidíte, aký výsledok dosiahnete a koľkých ľudí nakazíte vírusom smiech.

Na obrázku je práve taký posmešník, ktorý sa vysmieva dievčatku, idúcemu do kostola. Ak má ona dobré srdiečko, bude sa za chlapca modliť.

Posledné blahoslavenstvo znie:

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Vašou úlohou na tento „pojašený“ mesiac apríl bude napísať nám pekný vtíp. Všetky, ktoré by si mohli prečítať aj ostatní čitatelia odmeníme a uverejníme v časopise.

Maja

Detské „popletenky“:

- Pána Boha nevidíme, lebo on je čistý vzduch
- Svätí sú tí, čo stoja v kostole
- Biblia sa rozdeľuje na „mladú“ a „starú“
- Mamička vravela, že Kain zabil Nobela
- Abrahám mal už skoro sto rokov a stále nemohol porodiť syna
- Anjel Pána cestoval k Panne Márii

HI MI HI

Prvé prijímanie

V nedeľu 28. 4. 2002 si tento krásny znak ponesú na hrudiach prvoprijímajúce deti - naši tretiaci z piaristickej ZŠ. S láskou ich na prvé prijatie Eucharistického Pána Ježiša pripravuje P. ThLic. Pavol Kollár. Sv. omša začne o 10⁰⁰ hod. a deti budú mať potom krátke stretnutie s malou slávnosťou.

Prosíme nášho Spasiteľa, aby s úprimným srdcom prijali sviatosť zmierenia prvoprijímajúce deti aj ich rodinní príslušníci.

Nech im je Eucharistia posilou do ďalšieho osobného i duchovného života.

Môj otec

Jednou z osôb, ktoré mám rád, je môj otec. Má výnimočné vlastnosti, ktoré obdivujem, napríklad dobrosrdečnosť a pravdivosť. Vie byť láskavý, ale aj prísny. Vie hrať na organe, klavíri a akordeóne. Je dobrým kresťanom. Väčšinou mi moje prehrešky odpustí, ale keď sa aj nahnevá, rýchlo ho to prejde. Keď cvičím na hudobnom nástroji, dohliada na mňa a pomáha mi. Každú nedeľu chodíme spolu do kostola. Cestou domou mi vysvetľuje veci z evanjelia a z čítaní, ktoré som nepochopil, aby som vždy mal otvorené oči aj srdce. Mám ho veľmi rád.

Boris Valko, 5.A

Čo mi dáva kresťanstvo

Kresťanstvo je náboženstvo, ktoré na celom svete vyznáva veľa ľudí. Kresťanstvo je založené na Kristovom učení. Kresťanstvo mi dáva silu konať dobro. Dáva mi možnosť byť s Bohom. Učí ma mať rád priateľa i nepriateľa. Pomáha mi dosiahnuť večný život. Ako správny kresťan sa riadim desiatimi Božími prikázaniaми. Občas sa mi stáva, že aj pri najlepšej snahe niekedy zhreším. Potom to oľutujem a verím, že mi Boh vo svojej láskavosti a добрôte odpustí. Kresťanstvo ma učí aj o každodennom živote. Ukazuje mi cestu, ako sa mám správať v živote. Verím, že raz budem dobrým príkladom pre tých, ktorých kresťanstvo zatiaľ neoslovilo. Verím, že raz skončím v nebi. Amen.

Peter Wittemann

Obrázok na „ľudový“ tému nakreslila A. Poliaková

Príprava na diecéznu synodu je už v plnom prúde

Farské synodálne spoločenstvá sa stretávajú jedenkrát v mesiaci a rozoberajú témy, stanovené prípravnou komisiou banskobystrickej diecéznej synody. Témy sú rozdelené na mesiace a v jednotlivých blokoch sa dotýkajú nášho každodenného kresťanského i osobného života.

Február:

I. Cirkev, ktorá sa nachádza medzi prenasledovaniami sveta a útechami Boha

/sv. Augustín/

ANALÝZA

Problematika viery a mravnosti v posledných desaťročiach v Cirkvi.

a/ Cirkev v prenasledovaní - svetlá - vyznavači, prípadne mučeníci

b/ Hodina pravdy - tieň - laici prípadne kňazi

Dnešný stav viery je okrem iného aj výslednicou posledných desaťročí.

Čo pre mňa, v mojom živote znamenala Cirkev v uplynulom čase?

1/ Rozmer univerzálnej Cirkvi - celosvetovej

2/ Rozmer farnosti

3/ Je Cirkev spoločenstvo, na ktoré sa môžem spoľahnúť? Sám som podporou pre druhých?

Marec:

II. POSVÄTENIE

Čo máme robiť? /*Novo Millennio Ineunte* 29 n/

1/ Svätosť človeka / *Lumen Gentium* 5.kap. bod 39-42 *Novo Millennio Ineunte* 30 n/

Osobná cesta - sloboda a dôstojnosť človeka

2/ Svätie nedele - *Dies Domini* Ap.list Jána Pavla II.

NASLEDUJÚCE:

Apríl:

III. Počúvať Božie slovo - HLÁSANIE

Dei verbum 21-26

„Viera je z hlásania /*Rim.* 10,17/

a/ Evanjelizácia - /*Evangelii nuntiandi* - Pavol VI./

Nová evanjelizácia - dospelí, rodiny, mladí, deti

b/ Čítanie sv.Písma - individuálne

biblické stretávania /*lectio divina*/

c/ Katechizácia - v rodine - v škole - vo farnosti

/*všeobecné katechetické direktorium* bod 77-97/

Pozn.: nezabudnúť - Rádio LUMEN - Farský časopis - Katolíci na okraji - rómovia

Máj:

IV. Služba v Cirkvi - ŠTRUKTÚRY A VZŤAHY

Stará múdrosť v Cirkvi je vedieť počúvať celý Boží ľud.

Služby vo farnosti - kňaz a veriaci - akolyta - lektor - katechéta - organista - kostolník
animátori - farská pastoračná rada - ekonomická rada - vzťahy vo farnosti
Komunikácia znamená tiež nieť si bremená.

Angažovanie sa veriaceho v Cirkvi - Povedomie veriaceho - Štruktúry v Cirkvi: v diecéze, každá právnická osoba - Ktoré podľa teba chýbajú? - Ktoré sú málo funkčné? - vzťahy filiálka - farnosť

Jún:

V. Boží kult - PREJAVY

/Sacraosantum concilium 47-82/

Formy ľudovej zbožnosti - Služby cez liturgiu a pie exercície - pohreb, rôzne požehnanie, procesie - Krst, sobáš, birmovanie - prípravy - Bohoslužby - Časy - spovedania - príprav - Aktívna účasť veriacich - Spev pri liturgii

September:

VI. Rodina - PASTORÁCIA RODÍN

/Gaudium et spes 47-51// Familiaris consortio/

Príprava na manželstvo - jej podoba - Hodnota života - pokles počtu narodených detí
formácia človeka v rodine - negatívne javy pri formácii - závislosti - Vzťahy v rodine
Vzťah rodiny k iným - Opustenosť osoby v rodine - rôzne prejavy, rôznych členov - Ne-
prijať sviatostné manželstvo, ale mať iba vzťah - Iba civilne sobášení - Rozvedení a zno-
va civilne sobášení - Rozvedení a sami žijúci - Viera sa poväčšine odovzdáva v rodine -
V rodine je tvorba duchovných povolanií

Október:

VII. Povolania v Cirkvi - STAROSTLIVOSŤ

/Pastores dabo vobis 34-41, Vita censecrata 9-13/

Seminaristi- Rehoľné povolania- mužské- ženské- povolania k zasvätenému životu
Hnutia v diecéze a ich miesto

November:

VIII. Ekonomika v Cirkvi - SPRAVODLIVOSŤ

/Gaudium et spes 63-72/

Ekonomické zázemie - Prostriedky - Odmeňovanie zamestnancov, prípadne spravodli-
vosť v mzde pre kňazov - Náklady pastoračné */benzín.../* - Ekonomika vo svete, v ktorom
žije Cirkev - *chudobní- bohatí- charita a jej funkčnosť*

Ekológia

December:

IX. Dialóg v Cirkvi - VO FARNOSTI

Aby bola pastoračia dialogická a nie autokratická - Dialóg s inými náboženstvami - Eku-
menický dialóg - Dialóg s občianskou vrchnosťou

Tieto témy sa dotýkajú aj Vás, prievidzských farníkov. Preto Vás prosím, napíšte svoju životnú skúsenosť, či svedectvo a pošlite, alebo osobne prineste na Rím kat. farský úrad, Mariánska 4, 971 01 Prievidza.

Ján Bednár, dekan

Šli sme skautskou cestou krížovou 2002

Stalo sa už peknou tradíciou, že v sobotu pred Kvetnou nedeľou putujú skauti z Prievldze a Nitrianskeho Pravna na krížovú cestu do Solky. Táto tradícia je súčasťou celoslovenskej skautskej krížovej cesty, keď sa jednotlivé zbory podľa svojich možností zamýšľajú nad zmyslom utrpenia Pána Ježiša a jeho cesty na Kalváriu, aby takto lepšie a hlbšie poznali svoju skautskú cestu.

V sobotu 23. marca ráno sa zišlo 64 skautiek, skautov a niektorých priaznivcov na stanici ŽSR a vybralo sa aj napriek nevládnemu počasiu na kalváriu do Solky.

Ústrednou témou tohoročnej krížovej cesty bolo hlbšie uvedenie si významu skautského zákona vo svetle Ježišovho utrpenia.

Čestnosť a pravdovravnosť, ktorú od nás Boh vyžaduje je najdôležitejším bodom skautského zákona. Pán Ježiš je nám príkladom absolútnej Pravdy, On je cesta, pravda a život. Vernosť a oddanosť – aj tu nám môže byť Pán Ježiš príkladom. Jeho odovzdanie sa svojmu poslaniu je pre nás príkladom nadovšetko jasným. Koľkokrát sa stane, že padneme pod krížmi svojich vín a nedostatkov, ale vieme, že tak, ako Pán Ježiš trikrát vstal aj napriek únave a bolestiam, máme i my vstať a mať nádej v Neho, že urobí našu cestu úspešnou.

Poslušnosť, ktorú skauting vyžaduje, sa v dnešných časoch „nenosí“. Ale práve poslušnosť je tá vlastnosť Pána Ježiša, ktorá oslobodzuje. Vedieť poslúchnuť Boží hlas aj napriek nepríjemnostiam, aj napriek nepriazni a často krát výsmechu okolia. Táto vlastnosť nás doveďie cez Kalváriu až na horu vzkriesenia.

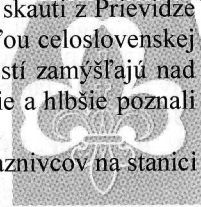
Byť brat a priateľ je niekedy skutočne ťažké. Ľudská dilema - Judáš, či Veronika. Aj napriek následkom, ktoré ju mohli postihnúť, preukázala svoj postoj jasne a konkrétne. Naše priateľstvo niekedy napĺňame len slovami. Skauting aj kresťanstvo sú v tomto zajedno. Dôležité je iba to, čo sme urobili svojim blížnym.

Vnútna čistota ducha, slov a skutkov je javí v dnešných časoch relatívnych práv a poloprávd veľmi neskutočne. Svet od nás často krát vyžaduje zľahčovanie a vysvetľovanie si mravnej čistoty po svojom. Mnohí ľudia ani netušia, aké dôležité je zachovať si čistotu tela a duše – vždy a vo všetkom. Vnútna duchovná čistota nemôže byť relatívny, často sa meniaci pojem.

Má byť konštantou. Nemali by sme na to zabúdať. Ježišovo ukrižovanie – byť pripravený. Božia láska prúdi z Ježišových roztriahnutých rúk na kríži do celého sveta. On - najčistejší, vzal na seba všetky hriechy a špinu sveta. Podáva sa Otcovi ako obeť všetkých obetí.

Najvyššia Pravda a Láska, ktorou je Boh, dáva všetkému zmysel. Kiež by sme dokázali položiť všetky svoje bolesti na oltár a nechali sa preniknúť radostným svetlom veľkonočného rána.

Akela

Modlitba za banskobystrickú diecézu

Pane Ježišu Kriste, svätá Cirkev je tvoje božské dielo, ktoré si založil na Petrovom základe. Požehnaj všetkých jej členov, zvlášť Boží ľud banskobystrickej diecézy.

Daj, aby sa tvoje kráľovstvo pravdy a života, svätosti a milosti, spravodlivosti, lásky a pokoja rozširovalo a upevňovalo každým dňom i v našej partikulárnej banskobystrickej cirkvi. Božský pastier, ty túžiš, aby tvoja milovaná Cirkev bola posilnená ovocím synody – jednotou, svätosťou a dokonalosťou, ku ktorej ju stále voláš; daj banskobystrickej cirkvi, aby bola životaschopná, stále bdela a pozorná na znamenia čias, aby bola otvorená, vedela v každom čase a za každých okolností svedčiť o všetkom, čo je dobré.

Pane, ty si povedal: „Bezo mňa nič nemôžete urobiť. Obdaruj všetkých veriacich horlivosťou, aby čerpali milosť zo sviatostí, ktoré sú hojnými prameňmi spásy. Naplňaj ich vierou a milosťou, ktorá dokáže premeniť každého človeka.

Pomôž nám, aby sme na príhovor Panny Márie a sv. Františka Xaverského ešte lepšie porozumeli Matke Cirkvi, milovali ju, verne v nej zotrvali a zväčšili počet tých, ktorí túžia po večnej spáse. Amen.

Rozpomienka na 50 – te roky

V súvislosti s nedávno prebiehajúcim blahorečením biskupa Pavla Gojdiča sa mi, celkom spontánne, po polstoročí obnovili spomienky na dobu a na hanebný súdny proces s biskupmi Vojtaššákom, Buzalkom a Gojdičom. I keď, sotva 9 ročný chlapec, bol som „priamo“ účastný tohto smutného vynúteného divadla, spomienky, s odvolaním na túto skutočnosť, sú autentické.

Začiatky 50-tych rokov boli obdobím najtuhšieho komunistického mrazu, združstevňovania, kolektivizácie, ale i udávania a zatvárania. No a mnohí sa dostali pod drviace pásy vtedajšieho buldozéra moci. Leopoldov, Ilava, Mirov, Valdice by vedeli rozprávať.

Vráťme sa však do roku 1951, kedy sa uvedený proces konal, výdatne medializovaný – bolo ho plné noviny a navyše v priamom prenose v rozhlase. Samozrejme ich označili za nepriateľov ľudu, zradcov, špiónov, aby boli čo najviac potupení. Vynútené revolúcie, prehlásenia, stanoviská, petície pracujúcich s čo najprísnejším po-

trestaním, sa na súd hrnuli. Vyhražalo sa i tým, ktorí sa opovážil nepodpísať. Zabudnite na akékoľvek dôkazy! Asi v lete 1950 kúpil otec rádio a tak sme celá rodina (vrátane už vtedy takmer 80 ročného starkého, ktorý to najintenzívnejšie prežíval) boli pri tom. Aby rozsudok bol adekvátny, musela obžaloba obvinených vykresliť v čo najčernejších farbách. No a na hrubej dezinformácii, klamstvách si teda dali záležať. Takto spracovaná verejná mienka a už spomenuté petície žiadali najvyšší trest. Pre biskupov a kňazov, nositeľov osvetu, kultúry, šíriteľov žriedla dobra a morálky v ľude ... Vynesený rozsudok, ako sa to všeobecne vie, bol exemplárny. Kým sa k nemu dopracovali, predchádzalo mu väzenské ponižovanie, mučenie a vynútené podpísanie priznania. Skutočne len muži silného ducha a pevnej viery v Krista, dokázali byť i za toho stavu nad vecou. Pretrpeli i vydržali tie najtvrdšie žaláre, boli skutočnou oporou mnohým väzňom. I keď pre niektorých z tohto pekla bola riešením samovražda, nebolo počuť, žeby niečo po-

dobné urobili muži tohto stavu.

Možno sa toto čítanie mnohým, zvlášť mladším, bude zdať akýmsi anachoronizmom, ale zabúdať na tieto udalosti znamená zapierať prítomnosť. Samotné blahore-

čenia týchto mučeníkov viery sú dôkazom toho, na čom stavia Cirkev svoju svätosť – nasledovať Krista na kríž.

Blažej Majzlan

Kristus v triede

Bolo to pred niekoľkými rokmi v jednej triede strednej školy. Je pred hodinou náboženstva. Jeden opisuje úlohy z fyziky, druhý anglické slovíčka, tretí sa utešuje, že látku zo zemepisu doženie na hodine náboženstva.

Zvoní! Zošity sa ocitnú v lavici, niekoľko horlivcov vytahuje učebnicu náboženstva. Dnes majú prebrať otázku: „Kto je Ježiš Kristus?“ Otvárajú sa dvere do triedy. Študenti vstávajú, ale čo to? Miesto ich učiteľa náboženstva ide k stolu biela postava s dlhými gaštanovými vlasmi a jemne zvlnenými fúzami. Vzadu v laviciach sa rozmáha šum. Neverec rozpačito šepká, že si ich katechéta z nich vystrelil, lebo postava je naskutku podobná Ježišovi Kristovi, ktorý je namaľovaný v kaplnke. Postava medzitým zapísala hodinu do triednej knihy, zostupuje zo stupienka a kývne, aby sa študenti posadili.

„Čudujte sa, hovorí, že som prišiel medzi vás učiť evanjelium namiesto vášho profesora? Áno, som ten, na ktorého myslíte, Ježiš, ktorému vraveli Kristus. Máte sa dnes omne učiť. Pamätáte si? Pred rokmi som dal apoštolom otázku: Za koho ma pokladáte? Teraz dávam túto otázku vám. Za koho ma považujete?“

V triede sa rozhostilo hrobové ticho. Ale pýtajúci sa pozerá mierne a láskavo z jednej tváre na druhú. Tu sa zdvihne ruka, patrí synovi lekára. Prichádzajúci ju vyvolá. „Prosím, otec má doma knihu od Renana a povedal, že ste boli dokonalý človek, najlepší, aký sa kedy narodil, ale nie viac ako človek. Žiadne zázraky ste nerobili, to si apoštoli vymysleli alebo mali halucinácie.“

Postava mierne prikývla hlavou. Už odpovedá druhý, triedny neverec.

„Nehnevajte sa, ale aj som o vás veľa premýšľal a prišiel som k záveru, že ste vôbec nežili. Ste mystický výtvor fantázie takzvaných evanjelistov. Tí si vás vybájili, ako si spisovatelia vymýšľajú hrdinov svojich románov.“ Jeho slová zanikajú vo vrave: „To nie je pravda!“ kričia jedni, „áno, je to pravda,“ kričia druhí. „Prosím, vstáva Janko, najchudobnejší z triedy, „aj ja som o vás veľa čítal a myslím si, že ste žili, ale boli ste prvý revolucionár, chceli ste pomôcť chudobným proti boháčom, proti vládnucej triede, ktorá vykorisťovala proletariát. Vám sa revolúcia nevydarila, pretože vás zatkli a popravili. Ale iní zdvihli prápor revolúcie,“ povie študent myšlienku, ktorú opakuje často jeho otec, starý komunista a sadne si.

„Môj otec vraví, že ste naivný rojko, ktorý si myslel, že môže v živote a v tvrdej konkurencii preraziť s láskou, odpúšťa-

*ním a poctivosťou. Je to vraj filozofia pre staré babky a nie pre moderného človeka!“
zapojil sa do diskusie syn miestneho známeho podnikateľa a privatizéra.*

Biela postava stojí nehybne. Jej oči sa nesklopili a okolo úst jej hrá stále ten vľúdny úsmev.

„Dobre, to všetko hovoríš o mne iní, ale mňa zaujíma, čo o mne hovoríte vy, podľa svojho rozumu a srdca.“

V triede je ticho, mnohí skláňajú hlavu, mnohí sa bezradne otáčajú na susedov. Tu sa zdvíha ruka „prvej dámy triedy“. Arogantne a vyzývavo spustí otrepanú pesničku: „Ste nepriateľom voľnej lásky a šťastia. Suchár, ktorý zakazuje všetky slasti a radovánky života a ste najmä proti nám, mladým!“

Ježiš na ňu súciteľne a s láskou pozrel.

Niektorí súhlasne prikyvujú, iní sa tvária zarazene a za skupinu, ktorých táto odpoveď pobúrila, vystúpil prvý žiak triedy, skromný chalan, syn malého roľníka. Jeho tvár horí:

„Pane, nemôžem ti za seba povedať inú odpoveď, než ti dal svätý Peter: Ty si Mesiáš, Syn pravého a živého Boha!“

Postava akoby zrazu vyrástla. Oslnivé svetlo ožiarilo triedu:

„Blahoslavený si, chlapče, lebo to si nepovedal sám od seba, ale môj otec ti dal túto myšlienku ... Áno, som určený k pádu a povstaniu mnohých, som znamením, od ktorého sa budú odvracať..., ale šťastný bude ten, kto ma prijme nebude sa nado mnou pohoršovať...“

V tom zvoní... zvoní... zvoní..., nepríjemne, silno, akoby ma niekto kladivom bil do hlavy. Konečne! Budík koná svoju povinnosť, zastavujem ho. Je šesť hodín, musím vstávať...! Vstávam však s doznievajúcou Ježišovou otázkou: Kým som pre teba...?

MLADÍ INFORMUJÚ:

Dňa 20. apríla navštívia našu farnosť priatelia z bratislavského LAMAČA. Svojou prítomnosťou vo Farskom kostole sv. Bartolomeja oživia sv. omšu o 18⁰⁰ hod. Po nej budú nasledovať Lamačské chvály – pásmo svedectiev a chvál. Príď sa aj Ty povzbudiť vo viere, obnoviť svoj vzťah s Ježišom.

VÝSTAVBA PASTORAČNÉHO CENTRA S KOSTOLOM SV. TERÉZIE Z LISIEUX POKRAČUJE.

Vďaka získaným financiám z odpredaja Katolíckeho domu (informácie boli podané v liste pred Veľkou nocou) i Vaším štedrým darom, ktoré ste darovali na účet, alebo v obálke či v hotovosti počas veľkonočnej zbierky, je možné pokračovať vo stavbe nového kostola sv. Terézie na sídlisku Zapotôčky. Rozpis darcov a zbierky je na str. 19.

Vyslovujeme Vám úprimné Pán Boh zaplať!

Nech Zmŕtvychstalý oslávený Ježiš Kristus prináša svetlo lásky a pokoja do Vašich rodín, Vaším blízkym, do Vašich domovov i zamestnaní.

Zo srdca prajú Vaši kňazi

Ondrej Cebo, administrátor

Ján Bednár, dekan

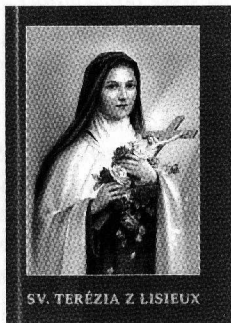

ZAUJÍMAVÉ KNIHY Z PREDAJNE

LÚČ

Nám. Slobody 19, 971 01 Prievidza (t.č. 542 19 98)

Rád bosých karmelitánov na Slovensku:**Sv. Terézia z Lisieux**

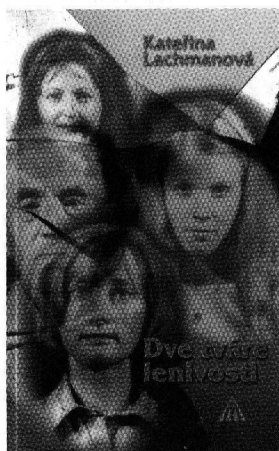
Životopis - myšlienky - modlitby - deväťdňové pobožnosti
Terézia si uvedomovala, že jej povoláním sú tri výsady: byť karmelitánkou, Kristovou snúbenicou a v spojení s Kristom byť matkou duší. To jej však nestačilo. Cítila v sebe ešte povolanie bojovníka, kňaza, apoštola, učiteľa Cirkvi i mučeníka. Odpoveď na tieto túžby hľadala a našla vo Svätom písme. Pochopila, že jej povoláním je láska, ktorá obsahuje všetky povolania a zahrnuje všetky časy a miesta.

Cena: 25,- Sk

Willi Hofsummer:**Strom manželstva**

Aby z nežnej rastlinky lásky vyrástol strom manželstva, treba sa o ňu celý život starať. Lebo vzťah k druhému človeku je niečo živé, podlieha zmene - rastie alebo zakrpatie. Či váš strom manželstva odolá víchrici, závisí od toho, ako mocne má zapustené korene. Z akých koreňov môže vyrásť šťastné manželstvo? Aké plody prináša? Hľadajte odpovede v tejto podnetnej knihe, načerpáte z nej múdrosť a odvahu znovu začínať, objavovať zabudnutú krásu vášho vzťahu a pokračovať na ceste k sebe navzájom.

Cena: 85,- Sk

Kateřina Lachmanová:**Dve tváre lenivosti**

Témou knihy je lenivosť v klasickom chápaní, ale aj lenivosť v širšom zmysle. Rehoľníci by povedali acedia alebo vnútorný rozklad, ktorý sa raz prejaví nedbalosťou a nečinnosťou, druhý raz naopak - horúčkovitou aktivitou či svojvoľným rozptyľovaním pozornosti a vnútornej energie srdca.

Knižka je preto určená nielen tým, ktorí robia málo, alebo nič, ale aj tým, ktorí robia priveľa alebo sú poháňaní všetkým možným, len nie Duchom.

Cena: 85,- Sk

Príspevky štedrých darcov od 14.12.2001 do 11.3.2002 vkladom na účet.

14.12.2001	Ján Š.	150,- Sk	22.1.2001	Bohuznámy	100,- Sk
18.12.2001	Bohuznámy	5 000,- Sk	23.1.2002	A.B.	1 000,- Sk
11.12.2001	Bohuznámy	1 500,- Sk	22.1.2002	Bohuznáma	120,- Sk
17.12.2001	Bohuznáma	100,- Sk	28.1.2002	Bohuznáma	1 000,- Sk
18.12.2001	Bohuznáma	100,- Sk	28.1.2002	rod. Tužinská	200,- Sk
27.12.2001	Bohuznáma	500,- Sk	29.1.2002	Bohuznáma	1 000,- Sk
27.12.2001	Bohuznáma	1 000,- Sk	29.1.2002	Bohuznáma	1 000,- Sk
31.12.2001	Bohuznáma	2 000,- Sk	31.1.2002	Bohuznáma	1 000,- Sk
14.1.2002	Bohuznáma	300,- Sk	8.2.2002	Bohuznáma	500,- Sk
10.1.2002	Bohuznáma	200,- Sk	8.2.2002	Bohuznámy	100,- Sk
16.1.2002	Bohuznámy	100,- Sk	12.2.2002	Bohuznáma	100,- Sk
17.1.2002	Bohuznáma	100,- Sk	15.2.2002	Bohuznáma	100,- Sk
18.1.2002	Bohuznáma	100,- Sk	19.2.2002	Bohuznáma	100,- Sk
18.1.2002	Bohuznámy	1 000	14.2.2002	Bohuznámy	200,- Sk
23.1.2002	Júlia Nedeliaková	500,- Sk	19.2.2002	A.O.	500,- Sk
24.1.2002	Bohuznáma	1 000,- Sk	21.2.2002	Bohuznámy	200,- Sk
24.1.2002	Bohuznámy	200,- Sk	3.2.2002	Bohuznáma	100,- Sk
18.1.2002	Bohuznáma	200,- Sk	11.3.2002	Bohuznámy	1 000,- Sk
22.1.2002	Bohuznáma	200,- Sk	1.3.2002	Tonhanzerová M.	200,- Sk
				SPOLU	22 770 ,- Sk

Veľká zbierka na Veľkú noc 30. - 31. 3. 2002 v Prievidzi

Kostol	Počet odvdzaných obálok	Počet darcov bez obálok	Suma v Sk	Spolu darcov	Priemer Sk na 1 darcu zaok.
Mariánsky	60	180	31 550	240	131
ZŠ Zapotôčky	147	450	99 260	597	166
Piaristi	250	750	131 800	1 000	132
Farský	390	1 200	307 300	1 590	193
Spolu	847	2 580	569 910	3 427	166

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevracame.

Šk. rok 2001/2002

Náboženská výchova - ZŠ v Prievidzi

Základná šk.	1r	1r	2r	2r	3r	3r	4r	4r	5r	5r	6r	6r	7r	7r	8r	8r	9r	9r	Spolu	Sp. ž	%
	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Sp	Nv	Nv+Ev	Nv
S. Chalupku I.	24	61	31	68	43	94	32	76	40	89	36	84	37	108	57	111	40	103	265	794	42,84
S. Chalupku II.	18	43	15	55	17	51	14	89	19	98	18	87	30	92	29	100	30	93	190	898	21,16
S. Chalupku III.	9	21	17	30	15	33	15	33	32	62	22	67	40	74	34	85	62	95	246	746	32,98
Marjánka	20	31	14	26	21	25	22	41	31	66	33	71	22	75	27	59	39	83	229	477	48,01
Dobšinského	30	49	53	71	39	72	42	76	34	96	31	100	29	107	41	118	33	83	332	772	43,01
Energetikov	26	38	20	48	22	56	22	83	14	49	15	45	19	65	15	58	8	71	161	513	31,38
I. Ondrejova	10	31	22	43	16	51	23	58											71	183	38,80
Šafárika	18	46	24	46	24	47	25	60	24	85	55	107	40	92	46	88	29	89	285	660	43,18
Rastislavova	45	87	49	98	51	88	64	125	69	131	72	131	63	112	83	137	80	130	576	1039	55,44
Novackého	12	23	17	36	13	39	20	53	12	38	12	39	14	42	16	53	10	45	126	368	34,24
Malonecpalská	38	84	50	96	76	130	37	91	54	99	54	119	32	82	39	77	32	64	412	842	48,93
Piarsická	46	46	46	46	46	46	45	45	26	26	30	30	24	24	24	24	27	27	314	314	100
8 roč. Piar. gym.									28	28	28	28	28	28	28	28			112	112	100
8 roč. gym. VBN									8	32	13	27	11	30	21	32			53	121	43,80
Spolu	296	560	358	663	340	732	329	830	391	899	419	935	389	931	460	970	390	883	3372	7839	43,02